

TOLAND, D. M. en C. A. COLTMAN (1975) *Proc. Amer. Soc. Hematol.* 18, 59.
VOÛTE, P. A., O. A. VAN DOBBENBURGH en J. M. V. BURGERS (1977) *Ned. T. Geneesk.* 121, 171.
WALL, R. L. en K. P. CLAUSEN (1975) *New Engl. J. Med.* 293, 271.
WARA, W. M., T. L. PHILIPS, L. W. MARGOLIS e.a. (1973) *Cancer (Philad.)* 32, 547.

WEICHELBAUM, R. R., J. R. CASSADY, N. JAFFE (1977) *Int. J. Radiat. Oncol. Biol. Phys.* 2, 267.
WITHERS, H. R. (1975) *Advanc. Radiat. Biol.* 5, 241.
YOUNG, R. C., P. CANELLOS en B. A. CHABNER (1978) *Cancer (Philad.)* 42, 1001.

Februari 1979

BRIEVEN AAN DE REDACTIE

Waarschuwing tegen tromboplastinepreparaten die, onder één naam in de handel, sterk verschillende uitkomsten opleveren

DR. E. A. LOELIGER, TE LEIDEN, EN C. A. VAN DIJK-WIERDA, TE 'S-GRAVENHAGE

De in 1977 uit de *Schweiz. Rundschau Med.* (DUCKERT en MARBET 1977a) overgenomen en in dit Tijdschrift (LOELIGER en VAN DIJK-WIERDA 1977) gepubliceerde tabel van equivalente therapeutisch optimale waarden in conventionele Quick-percentages voor verschillende tromboplastine-preparaten, geeft voor Simplastin Automated van General Diagnostics 10-25% aan.

Onlangs is gebleken dat deze percentages uitsluitend gelden voor een in Duitsland gefabriceerd Simplastin Automated, maar niet voor het Amerikaanse produkt dat onder dezelfde naam in de handel wordt gebracht op het Amerikaanse continent en in andere landen van Europa. Voor dit preparaat gelden optimale waarden van ca. 20-35%.

In termen van verlengingsfactor (patiëntentijd gedeeld door normale tijd) betekent dit voor het Duitse preparaat 1,73-3,27 (DUCKERT en MARBET 1977b) en voor het Amerikaanse preparaat 1,45-2,1. Een niet te verwaarlozen verschil, dat niet ongevaarlijk is voor

patiënten die onder controle staan van een laboratorium dat Simplastin Automated gebruikt.

De firma General Diagnostics is er onzerzijds op gewezen, dat deze toestand onhoudbaar en onverantwoord is. Gebruikers van Simplastin Automated (ook het gewone Simplastin-produkt in Duitsland heeft een geheel andere gevoeligheid!) en (of) van een door het Bureau van de Federatie ter beschikking gestelde tabel, adviseren wij met deze nieuwe feiten rekening te houden.

LITERATUUR

DUCKERT, F. en G. A. MARBET (1977a) *Schweiz. Rundschau Med. (Praxis)* 66, 293; (1977b) *Thrombos. Haemostas.* 38, 159.
LOELIGER, E. A. en C. A. VAN DIJK-WIERDA (1977) *Ned. T. Geneesk.* 121, 1242.

Februari 1980

BOEKAANKONDIGINGEN

Spezielle pathologische Anatomie. Onder redactie van W. DOERR e.a. Band 7: Histopathologie der Haut. Deel 2: Stoffwechselfrankheiten und Tumoren. Onder redactie van U. W. VON SCHNYDER. 2e druk. 513 bl., 206 fig., 16 tabellen. Springer-Verlag, Berlijn 1979. Prijs: geb. DM. 260,-.

Kon het 1e deel van „Histopathologie der Haut” als een aanwinst voor de dermato-histopathologische literatuur aangekondigd worden (*Ned. T. Geneesk.* (1979) 123, 445) dit geldt zeker ook voor het fraai uitgevoerde 2e deel.

Na een goed gedocumenteerd hoofdstuk van T. HARDMEIER over stofwisselingsziekten van de huid, wordt het grootste gedeelte van het boek gewijd aan tumoren. O. P.

HORNSTEIN en F. WEIDNER bespreken de huidtumoren, door M. HUNDEIKER worden de mis- en nieuwvormingen van bloed- en lymfevaten besproken. H. KERL en H. KREBACH geven een uitstekend overzicht over de lymforeticulaire hyperplasieën en neoplasieën van de huid, over de myeloproliferatieve veranderingen en over de mastocytosen. De tekst wordt toegelicht met schema's, tabellen en talrijke fraaie afbeeldingen. Ook in dit deel bevindt zich aan het eind van elk hoofdstuk een uitgebreide literatuuropgave.

Het boek neemt een eervolle plaats in te midden van andere onlangs verschenen boeken over de histopathologie van de huid.

E. VAN DIJK